

[Søren P. Larsen.]

læggelsestale inde paa, at hans Ændringer i Kommunehjælpsbestemmelserne er Lempelser. Er det Ministerens og med ham hele Socialministeriets Opfattelse, at Bestemmelserne paa Kommunehjælps Omraade er for stramme? Det maa jo være Tilfældet, naar man nu møder med Forslag, der lempet de paagældende Bestemmelser i Loven. Jeg vil gerne have at vide, hvorpaa Ministeriet grunder sin Opfattelse, hvilke Foreteelser inden for Administrationen man hentyder til, naar man nu møder med Lovforslag om Ændringer i den Retning. Hvilke Erfaringer har Socialministeriet til Underbyggelse af disse Forslag, og hvorfor har man ikke fremført dem i Bemærkningerne til Lovforslaget eller i den højtærede Ministers Forelæggelsestale? Jeg kan betro den højtærede Minister, at ude omkring i Kommunerne har man ikke gjort den Erfaring, at det var Lempelser, der trængtes til paa disse Omraader. Der tager man praktisk paa Tingene og ræsonnerer som saa, at bliver Lempelserne udvidet, vil Udgifterne til Kommunehjælpen vokse, og hvis Socialministeriet ikke har gjort den Erfaring, er det vistnok ikke det eneste Punkt, paa hvilket Administrationen er blevet belukset af Kendsgeringerne. Af Opstillingen over Udgifterne ser vi ogsaa, at der i 1934—35, da Socialreformen var i fuld Kraft — hele den forsikringsmæssige Del var bygget op i det Aar —, er gaaet over 63 Millioner til Kommunehjælp. Men jeg tror nok, at Socialministeriet er klar over Aarsagerne til, at Udgifterne er vokset saa kolossalt. Den mægtige Stigning paa over 50 pCt. fra 1932—33 med relativt god Beskæftigelse tror jeg ikke understøtter det ministerielle Forslag om at gøre Adgangen til Hjælp lettere og svække Retsvirkningens Betydning. Jeg tror ikke, at Ministerens Forslag vil være en Tilskyndelse for de understøttede til at bestræbe sig for at blive i Stand til at forsørge sig selv. Jeg har nu paa Fornemmelsen, at Ministeriet er mere følelsesmæssigt end forstandsmæssigt betonet. Jeg tror ikke, at det vil være muligt for Ministeriet at møde frem med Materiale, der støtter den Opfattelse.

Der er for Resten en Række andre Forhold, der knytter sig til Administrationen af denne Lovgivning. Jeg nævnte nogle af Spørgsmaalene i Efteraaret ved Finanslovedebatten og skal derfor ikke gentage dem her, men jeg vil nævne et saadant Spørgsmaal som Erstatningen, altsaa Tilbagebetalingen af Kommunehjælp, der vedblivende

staar i Lovgivningen. Den højtærede Socialminister har ikke gjort noget Forsøg paa at ændre den Bestemmelse. Naar det drejer sig om over 60 Mill. Kr. og man foreslaar Udvidelse af Lempelserne, hvordan gaar det saa med Tilbagebetalingen, er det en tom Paragraf, eller gaar det, som jeg hørte i Sommer en Mand gøre gældende: Tilbagebetaling bruger man en Gang imellem, naar en Mand vinder i Lotteriet, og det maa da for Resten være en af de store Gevinster, før der kan være Tale om Tilbagebetaling! Naar Lovens Bestemmelser er saa faste og klare, som de er, maa Spørgsmaalet tages op til Undersøgelse. Socialministeren sagde i Efteraaret, at det skulde blive gjort, at Socialudvalget skulde beskæftige sig med det. Vi venter stadig, højtærede Minister, paa at blive sat i Arbejde. Det kan være, det kommer, men jeg har ikke mærket noget til Igangsætning fra den højtærede Ministers Side. Det er dog et af de Spørgsmaal, som vi, medens vi venter paa Udligningsfartøjet, som maaske slet ikke kommer, passende kunde beskæftige os med; saa kunde vi holde inde, naar Fregatten lagde til og vi saa, hvad den indeholdt. Dertil kommer, at i et Spørgsmaal om Kommunehjælpen kunde det være rimeligt, om Ministeren — det kan jeg ikke se noget om af Bemærkningerne — havde spurgt de Organer, som har med Administrationen at gøre. Der er noget, der hedder Købstadsforeningen, højtærede Minister, Sogneraadsforeningerne og Foreningen af Steder med bymæssig Bebyggelse. Da Ministeriet ikke synes at vise Initiativ paa disse Omraader, lader jeg Ideen ganske gratis gaa videre til den højtærede Regering. Hvorfor spørger man ikke disse Organer om, hvilke Erfaringer de har gjort med Hensyn til, hvilke Ulemper og Fordele der knytter sig til den nuværende Ordning; hvad er de praktiske Mænds Opfattelse af dette Forhold? Den højtærede Socialminister er jo velkendt med disse Organisationer paa andre Omraader, derfor havde det været naturligt at spørge dem og faa det klaret — der er nok at tage fat paa.

Det var de Bestemmelser, der knytter sig til Kommunehjælpen. Jeg har en Række andre Enkeltheder, som jeg vil gemme til Udvalget, jeg tror ikke, jeg skal gaa længere, end jeg er kommet; der er ikke Grund til at lægge Beslag paa Tingets Opmærksomhed med Detailspørgsmaal, som dog for Resten spiller en meget større Rolle, end mange tænker sig.

Jeg kommer derefter til Ændringerne i Folkeforsikringsloven. De er ikke saa omfattende. Der er § 5 om Hjælp til en